

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa, 4/07/2018

Adam Bodnar

III.7044.28.2018.LN

**Pan
Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości
Prokurator Generalny
Al. Ujazdowskie 1
00-950 Warszawa**

Szanowny Panie Ministrze

uprzejmie informuję, że przy badaniu jednej ze skarg pojawił się problem rozbieżnych stanowisk Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w kwestii możliwości żądania przez niepełnosprawnych sędziów obniżenia wymiaru zadań w związku z obniżoną normą czasu pracy.

Departament Kadr i Organizacji Sądów Powszechnych i Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości poinformował Rzecznika że po uzyskaniu opinii Departamentu Legislacyjnego przesłał za pośrednictwem prezesów sądów apelacyjnych do wiadomości wszystkich sędziów sądów powszechnych pismo z dnia 12 kwietnia 2018 r. o braku możliwości stosowania do sędziów z orzeczonym stopniem niepełnosprawności szczególnych uprawnień wynikających z art. 15 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 511- dalej jako u.r.o.n.). Natomiast Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej skierowało w dniu 21 maja 2018 r. do Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach oraz do Prezesa Sądu Okręgowego w Katowicach stanowisko, w świetle którego uznaje za konieczne stosowanie art. 15 u.r.o.n. do niepełnosprawnych sędziów.

Niezależnie od powyższego pragnę wskazać, że przy podejmowaniu decyzji z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości o odmowie przyznania urlopu dla poratowania zdrowia na podstawie art. 93 §§ 1, 3, 4 ustawy z dnia 27 lipa 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23 ze zm. – dalej jako u.s.p.), w uzasadnieniu decyzji dotyczącej sędziego ze stwierdzonym stopniem niepełnosprawności zaprezentowano

stanowisko, w świetle którego sędziemu przysługują uprawnienia, określone przepisami u.r.o.n., w tym dotyczące skróconego czasu pracy.

Nie ulega wątpliwości, że czynny sędzia może być osobą niepełnosprawną w rozumieniu u.r.o.n. Zgodnie z art. 83 u.s.p. czas pracy sędziego określony jest wymiarem jego zadań. Okoliczność ta, w moim przekonaniu, nie może stanowić przesłanki wykluczającej stosowanie wobec sędziów art. 15 u.r.o.n. tylko z tego powodu, że z przepisu tego wynika odwołanie do wymiaru czasu pracy. **W związku z tym niepełnosprawny sędzia powinien mieć prawo do obniżenia obowiązującego go wymiaru zadań, w stopniu adekwatnym do normy czasu pracy, wynikającej z art. 15 u.r.o.n. Przeciwnie stanowisko prowadzi do nie znajdującego konstytucyjnego uzasadnienia gorszego traktowania sędziów wobec pozostałych osób niepełnosprawnych pozostających w zatrudnieniu.**

Biorąc powyższe pod uwagę w trybie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2017 r., poz. 958) zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o ponowne przeanalizowanie stanowiska z wykorzystaniem podzielanej przeze mnie argumentacji, przedstawionej w powołanym wyżej piśmie Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Z wyrazami szacunku

(podpis na oryginale)